

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 10 września 2024 r.

Pozycja 188

POSTANOWIENIE

z dnia 8 maja 2024 r.

Sygn. akt Ts 14/23

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Justyn Piskorski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej A.J. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 10 stycznia 2023 r. (data nadania) A.J. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 24 maja 2022 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 10 kwietnia 2019 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 31 lipca 2018 r. (nr [...]) w przedmiocie uznania zarzutów za nieuzasadnione. Orzeczenie to utrzymało w mocy postanowienie Wojewody z 3 marca 2017 r. (znak: [...]) odmawiające uwzględnienia zarzutów w sprawie postępowania egzekucyjnego prowadzonego zgodnie z tytułem wykonawczym z 12 lutego 2016 r. (nr [...]) wystawionym przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w T.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 22 lutego 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 1 marca 2023 r.) wezwał skarżącą do usunięcia braku formalnego

skargi konstytucyjnej przez doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem orzeczeń (wyroków, postanowień, decyzji, innych rozstrzygnięć) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (z wyjątkiem wyroków: NSA z 24 maja 2022 r. sygn. akt [...] i WSA w W. z 10 kwietnia 2019 r. sygn. akt [...]) wraz z czterema kopiami. W piśmie procesowym z 13 marca 2023 r. (data nadania) skarżąca ustosunkowała się do powyższego wezwania i jednocześnie wniosła wniosek o przywrócenie terminu jego wykonania.

Postanowieniem z 17 października 2023 r. sędzia Trybunału Konstytucyjnego przychylił się do przywrócenia tego terminu, a zarządzeniem z tego samego dnia (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 25 października 2023 r.) wezwał skarżącą do usunięcia braku formalnego skargi konstytucyjnej przez doręczenie odpisu lub poświadczonej przez pełnomocnika skarżącej za zgodność z oryginałem kopii (wraz z czterema kopiami): tytułu wykonawczego z 12 lutego 2016 r. (nr [...]) wystawionego przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w T., postanowienia Wojewody z 3 marca 2017 r. (znak: [...]), postanowienia Ministra Zdrowia z 31 lipca 2018 r. (znak: [...]) w przedmiocie oddalenia zarzutów.

W terminie określonym w zarządzeniu skarżąca nie nadesłała do Trybunału Konstytucyjnego żadnego pisma procesowego usuwającego wskazane w nim braki.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżąca zarzuciła naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżącej zaskarżone przez nią przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK). Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygania. Trybunał wydaje postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, gdy nie spełnia ona określonych przez prawo wymagań lub gdy braki formalne nie zostały usunięte w ustawowym terminie.

Zarządzeniem z 17 października 2023 r. sędzia Trybunału Konstytucyjnego wezwał skarżącą do usunięcia stwierdzonego w toku wstępnej kontroli braku formalnego skargi. W treści zarządzenia zawarto pouczenie, że „[w] przypadku nieusunięcia powyższego braku w wyznaczonym terminie, wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu”.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 17 października 2023 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącej 25 października 2023 r. Do dnia wydania niniejszego postanowienia skarżąca w żaden sposób nie ustosunkowała się do powyższego wezwania.

Mając powyższe na względzie, Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.